

ности, които съществуватъ, но какъ ще се съгласимъ, то е другъ въпросъ. Азъ не измислямъ тия нѣща, но говоря туй, което съществува. Послѣ, казватъ: „Като умрѣ човѣкъ, съ него се свършва всичко“. Да, така е, като умрѣ човѣкъ, съ него се свършва всичко. Сега започвамъ обратното: като умре човѣкъ, ще се свърши всичко, но като се роди, ще започне всичко. Значи, ако слѣдъ смъртта се свършва всичко, съ живота започва всичко. Безъ Бога свѣтътъ изгубва своята форма; съ Бога — придобива своята форма. Безъ Любовта животътъ нѣма смисълъ; съ Любовта живота има смисълъ. Безъ Истината лжжата господствува; съ Истината какво започва? — Музиката започва, Музиката, въобще има произхода си отъ духовния свѣтъ, отъ ангелския свѣтъ. Нейниятъ произходъ не е отъ Божествения свѣтъ. Тя е връзка, съединителна нишка между човѣшкия и Божествения свѣтъ. Това мѣсто, дѣто сж вѣждитѣ, долната частъ на челото, има способности, които се занимаватъ само съ обективния, реалния, материалния свѣтъ. Послѣ има друго едно поле на способности, прѣзъ срѣдата на челото, англичанитѣ го наричатъ мѣсто на ритентивни (събирателни) способности или селшинтелектуални (полуинтелектуални). Въ тия мѣста се съдържатъ набралитѣ се енергии. Тукъ спадатъ нѣколко